

Artikel 12.

For at fremme Gennemførelsen af denne Konventions Bestemmelser skal hver Mines Direktion:

- a. ved Opslag paa iøjnefaldende Sted ved Indgangen til Minen eller paa andet passende Sted eller paa anden af den offentlige Myndighed godkendt Maade meddele de Tidspunkter, paa hvilke Arbejderne i hvert Skifte eller Gruppe skal paabegynde Nedstigningen og have fuldendt Opstigningen. Timeplanen skal være godkendt af den offentlige Myndighed og skal være udarbejdet saaledes, at Varigheden for hver Arbejders Ophold i Minen ikke overstige de Grænser, der er fastsat i denne Konvention. Naar Planen engang er offentliggjort, kan den kun ændres med den offentlige Myndigheds Samtykke og kun paa den Maade og i den Form, som er godkendt af den paagældende Myndighed.
- b. indføre i en Protokol paa den i den nationale Lovgivning nærmere fastsatte Maade alle de i Medfør af Artiklerne 8 og 9 udførte Overarbejdstimer.

Artikel 13.

Denne Konventions Artikler 3 og 4 samt 6 til 12 finder med fig. Afvigelser Anvendelse paa underjordiske Brunkulsminer:

- a. I Overensstemmelse med de i den nationale Lovgivning nærmere fastsatte Betingelser kan den kompetente Myndighed tillade, at kollektive Arbejds pauser, der medfører en Standsning af Produktionen, ikke skal være indbefattet i den Tid, der regnes som Opholdstid i Minen, paa Betingelse af, at disse Afbrydelser ikke i noget Tilfælde overskrider 30 Minutter for hvert Skifte.

Saadan Tilladelse kan kun meddeles, efter at det ved officiel Undersøgelse i hvert enkelt Tilfælde er fastslaaet, at det er nødvendigt at benytte et saadant System — og efter Forhandling med Repræsentanter for de interesserede Arbejdere.

- b. Det i Artikel 9 fastsatte Antal Overarbejdstimer kan forøges til højst 75 Timer aarlig.

Desuden kan den kompetente Myndighed godkende kollektive Overenskomster, som fastsætter højst 75 yderligere Overarbejdstimer aarlig. Lønnen for disse yderligere Overarbejdstimer skal ligeledes ydes efter den i Artikel 9, Punkt 2 fastsatte Sats. Der kan ikke meddeles saadan Godkendelse for alle underjordiske Brunkulsminer i Almindelighed, men kun for særlige Distrikter eller Miner, hvor særlige tekniske eller geologiske Forhold gør det berettiget.

Artikel 14.

Artiklerne 3 til 13 i denne Konvention kommer ikke til Anvendelse paa aabne Stenkuls- og Brunkulsminer. Men de Medlemmer, som ratificerer denne Konvention, paatager sig derved Forpligtelse til for disse Miner at gøre Anvendelse af Bestemmelserne i Washington Konventionen af 1919, der begrænser Arbejdstiden i industrielle Virksomheder til 8 Timer daglig og 48 Timer ugentlig, dog saaledes, at det Antal Overarbejdstimer, som kan udføres i Medfør af Artikel 6, Punkt b, i den nævnte Konvention, ikke maa overskride 100 Timer aarlig. Hvor særlige Forhold gør det paarkrævet — og kun i saadanne Tilfælde — kan de kompetente Myndigheder godkende kollektive Overenskomster, som fastsætter en Forøgelse af de ovennævnte 100 Timer med højst yderligere 100 Timer aarlig.

Artikel 15.

Intet i denne Konvention skal kunne bevirke en Forandring i den nationale Lovgivnings Bestemmelser om Arbejdstid for saa vidt dette vil medføre en Forringelse af den Beskyttelse, som derved er givet Arbejderne.

Artikel 16.

Bestemmelserne i denne Konvention kan i ethvert Land af dettes Regering sættes ud af Kraft i Tilfælde af Begivenheder, der frembyder en Fare for den nationale Sikkerhed.

Artikel 17.

De officielle Ratifikationer af denne Konvention skal paa de i Versailles Traktatens Kap. XIII og de tilsvarende Bestemmelser i de øvrige Fredstraktater fastsatte Betingelser meddeles Folkeforbundets Generalsekretær til Registrering.